

FIOR

Mesteacănul ne zgribură la poartă,
Biet cerșitor ce-i despoiat de fire,
Și picuri grei ca lacrimi de durere
Se scurg pe coaja albă și subțire.

Bolnav amurgul tremură pe dealuri...
—Ostrov de flori e odăița noastră,
Și stam pierduți... când vîntul vine 'n pripă
Și-și deslușește plînsul la fereastră.

Tot mai aproape vaerul lui geme,
Tot mai pripit cu degetul lui bate.
—Noi ascultăm.—Visarea noastră mută
Pe-acelaș drum cărarile-și abate:

Pe semne-acuma undeva departe
Vre-un călător în taina sării plînge,
Ori înșelat în visu-i de-o viața,
El blastămă și minile le frînge....

Noi tresărim! Acelaș gînd năprasnic
Ne fulgeră fiorul lui de ghiață,
Și îndemnați de-o clipă de cutremur
Cercetător noi ne privim în față.

Octavian Goga
